

News1 הושיב את רמי צור, מומחה לשפת הגוף ולתקשורת בין News1 אישית, ומראשוני העוסקים בתחום זה בישראל, לצפות בסרט.

צור אומר: "הנער עבר חוויה ואפשר לראות זאת באופן ברור. לפעמים קשה לו לתאר מה ראה, כמו שקשה לתאר חלומות.

"נראה שלנער יש תסמונת כלשהי שקשורה בחוסר סבלנות. לא נראה שהוא קורא הרבה. פעמים רבות הוא מרים את עיניו למעלה. מחקרים אומרים כי בני אדם מתחלקים בחוויותיהם לכמה סוגים: שמיעתי, תחושתי וראייתי. הוא נמנה על הסוג האחרון אליו שייך היום רובנו. בעיקר בגלל הסמארטפונים רובנו חווים הכל דרך ראייה. זה מתבטא במשפטים כמו 'אתה רואה מה אני אומר', 'לא נראה לי' וכדומה, ומתאפיין בדיבור מהיר שנקטע באמצע לטובת עניין אחר כדי להדביק את תיאור התמונות שרצות במחשבה. כאשר הוא מזכיר את הרב עובדיה לא עלו עיניו למעלה, אולי כי עזרו לו להיזכר.

"את תיאורי המשיח, גוג והר הזיתים הוא כנראה חווה, אך אין זה מוכיח שמה שחלם הוא אמת. הילד אמין לגבי מה שהוא טוען שראה. ההתרגשות והחוויה אכן ניכרות וככל שהוא 'מתחמם' הוא נכנס יותר לתוך הסיפור. החוויה הסובייקטיבית נכונה ומקושטת והתיאור חי.

"איני יודע מה הקשר המוקדם, אם היה כזה בינו לבין הרב. אבל רואים שהרב לפעמים אומר משהו והוא ממלמל מיד אחריו במהירות גדולה כאילו הוא מובל. נראה כי מצא מורה רוחני שעליו הוא נשען ובו מאמין. זאת בניגוד לתשובות שהוא נותן לאנשים בקהל, שמישהו שואל משהו והוא עונה 'לא יודע'.

"באשר לרב, הוא בא עם אג'נדה. הוא חש שיש כאן סיפור אמיתי ומשתמש בו כדי 'להוכיח את צדקת דרכנו', אבל לא משתמש במניפולציות כבדות. הילד אמין כאמור, אך התרגומים הם כבר סיפור אחר.

News1

News 1 asked Rami Tzur - an expert on body language and interpersonal communication, and one of the first to work in this field in Israel – to sit down and watch the movie. Tzur said that, "The boy had an experience, and that much is obvioius. Sometimes it is difficult for him to describe what he sew, just as it is hard to describe dreams.

"It seems that the boy has some sort of syndrome characterized by a lack of patience. He doesn't seem to read very much. Very often he lifts his gaze upwards. Studies have found that people divide their experiences to several types: auditory, sensory, and visual. His experience falls into the third category, which is the case for most of us today. Mainly due to smartphones, most of us experience everything visually. That is expressed in utterances such as 'you see what I am saying', or 'I don't see it like that', and so forth. This way of experiencing something is also characterized by rapid speech that is cut off mid-speech for the benefit of some other issue, or in order to describe the images running through his mind. When he mentions Rabbi Ovadia, his eyes did not glance upward, perhaps because he was helped to remember.

"He probably experienced what he described about the Mashiach, Gog, and Har Hazeitim, but that does not prove that what he dreamt is truth. The boy is credible regarding what he claims he saw. His excitement over the experience is apparent, and the more he 'warms up', the more involved he gets in the story. The subjective experience is authentic, elaborate, and lively.

"I don't know what his previous connection was with the Rabbi, if in fact they had any contact. But one can see that the Rabbi sometimes says something, and Natan immediately afterwards murmurs something very quickly, as though he was prompted. It seems that he found a spiritual teacher whom he leans on and trusts. That is in contradiction to the answers he gives people in the audience — when people ask him questions, he responds, 'I don't know.'

With regard to the rabbi, he comes with an agenda. He feels that he has a true story and uses it to 'prove the legitimacy of our way', but he is not overtly manipulative. The boy is credible, but the interpretations are another story."